

Do včerejšího nedělního rána se mi nevstávalo lehce, neboť jsem tentokrát nedobrovolně plnil roli řidiče, který musí svoji posádku včas a bezpečně dopravit až k zápasu do Havlíčkova Brodu. Kdo mě zná, jistě ví, jakou fóbii mám z šoférování. Naštěstí se – jak jinak – nevyplnily dlouhodobé předpovědi počasí a nesněžilo, naopak nás čekaly suché silnice a ostré předjarní slunce.

S kapitánem družstva Josefem Sedlákem jsem byl před utkáním domluven následovně: přijedu v 7:15 před hotel Atom, zde naložím naši zahraniční posilu z Rakouska Martina Kropika, případně ještě další členy, a poté vyrazíme na cestu. Jaké ale bylo mé překvapení, když mi volala drahá polovička, že se pro mě doma zastavovalo druhé auto vedené Jaromírem Prokešem. Zmatená manželka otevřela zvonícímu Jendovi Tesařovi a byla touto situací tak konsternována, že vyhrkla: „*Ale Honza (správně Pepa) říkal, že je sraz na Atomu v 7:15, Leszek tam už jel*“. Vše skončilo smíchem, to jsem ovšem ještě nevěděl, že náš kapitán je dočasně nedostupný, a to jak na telefonu, tak při vytrvalém zvonění před jeho bytem.

Záhy na původně domluveném místě srazu zastavila i druhá posádka a já, seznámen se situací, jsem neúspěšně žhvil telefon. Nezbylo než naložit Martina Kropika a Jardu Huňáčka a vydat se ještě jednou k domovu vytisknout sestavu a mapu zobrazující dějiště zápasu. Vše jsem stihl poměrně rychle, neboť moje osazenstvo ledva stačilo vykouřit ranní cigaretu. Tak tedy „*Alles in Ordnung!*“ a může se jet. Jarda Prokeš spolu s Honzou Tesařem a Standou Mezlíkem mezitím vyrazili směr Velké Meziříčí, kde ještě nakládali Tonda Čížka. Samozřejmě se tam objevili až s určitým zpožděním, a protože se mi nervózní Tonda nemohl dovolat, zmobilizoval i předsedu klubu Mirka Michálka. Prostě krásný začátek dne. Doufal jsem jen, že Miloš Milostný, který jel z Brna vlakem, dorazí v pořádku.

Cesta ubíhala příjemně, Jarda Huňáček se ukázal jako znamenitý navigátor, jen Martin Kropik se udiveně rozhlížel a kroutil hlavou, jaké že to tu máme rozbité silnice. Přestože jsme místo utkání v Havlíčkově Brodě nenašli hned napoprvé, přijeli jsme ještě s určitou rezervou. Jaromír Prokeš s ostatními už na nás netrpělivě čekali a v hloučku postav jsem zahlédl i Miloše Milostného. Je to dobré, jsme kompletní.

Zápas začal v příjemném prostředí místní sportovní haly přesně s úderem desáté a již od počátku se pro nás vyvíjel celkem příznivě. Na první šachovnici remizoval černými Tonda Čížek s Filipem Valou a na opačné straně bitevního pole zaknihovali rovněž nerozhodný výsledek Jaromír Prokeš, který vedl bílé figury, a Jiří Kaser. Zatímco Tondova pozice byla opravdu čistá

rovina, Jarda to ještě mohl zkoušet, neboť stál po celou dobu výrazně lépe. Ale nic se nedělo. Věčně platná je totiž pro soutěže družstev teorie Jardy Huňáčka: „*Není třeba za každou cenu partii vyhrát, hlavně nesmí nikdo prohrát, neboť je velmi pravděpodobné, že alespoň jeden z nás vždy zvítězí*“.

Zlatá slova, jejichž obsah jsem bohužel na páté šachovnici porušil právě já. Zahájení jsem černými proti Karlovi Brodinovi nesehrál nejhůř (původně královská indická přecházející do Benoni), avšak když jsem se rozhodoval kam s dámou (věčná otázka:-)), zvolil jsem špatný sloupec („c“, posléze pak „a“ namísto „e“). Poté jsem ještě podezříval soupeře, že jednoduše nastavil pěšce a nevšiml jsem si smrtelné vazby. Závěrečná pozice stojí za diagram, aby všichni viděli, jaký jsem hověz.

{showChessDiagram}2b1r1k1/q2n1pbp/prRp2p1/3P4/Q3P3/1p2B1N1/4BPPP/5RK1 b - - -
-,normal,center,Partie Brodina - Cieślak po 22. tahu bílého{/showChessDiagram}

Popravdě řečeno určitou dobu jsem to ještě tahal, neboť soupeř neměl času nazbyt a já se vzdal až těsně před matem, čímž se tímto mému soku na dálku omlouvám. Přihlížející Toník jízlivě – to on umí:-) – poznamenal, že jsem si samotný závěr mohl nechat ukázat, když už jsem to dohrál tak daleko:-). "*Vae victis!*"

Naštěstí moje partie o ničem nerozhodovala a pěkné „kousky“ byly k vidění jinde. S přehledem přehrál bílými na druhé desce Jenda Tesař Petra Šplíchala, jenž se stal obětí Honzova nového repertoáru (v rámci utajení neprozradím:-)).

{showChessDiagram}1r4k1/1bq2p1p/p3P1p1/1r1n1P2/2p1Q1P1/5N1P/PP4B1/3R1RK1 b - - -

Napsal uživatel Leszek Cieślak

Pondělí, 21 Březen 2011 12:45 - Aktualizováno Úterý, 22 Březen 2011 10:14

-,normal,center,Duel Tesař - Šplíchal - pozice po 26. tahu bílého{/showChessDiagram}

Zde ovšem černý propásl zřejmě jedinou možnost strhnout výhodu na svou stranu tahem 26. - Jc3! Zvolil ovšem chybné 26. - Jf4, takže se záhy dostal do nezáviděníhodné pozice a jeho jezdec se nenávratně zatoulal na g2, načež se pěšci bílého takřka zarazili o mantinel.

{showChessDiagram}5r2/4kP1p/p1q3P1/1r6/2p3P1/5R1P/PP2Q1n1/3R3K b - - -

-,normal,center,Partie Tesař - Šplíchal po 34. tahu bílého{/showChessDiagram}

Následovalo 34. - De6 35. Dxe6+ Kxe6 37. g7 a černý se vzdal.

Velmi zajímavá situace byla k zhlédnutí na třetí desce, kde za černé usedl Martin Kropik proti Janovi Maškovi. Martin za iniciativu obětoval několik pěšců, a tak jsme se o výsledek dost obávali, nicméně útok černého byl velmi nebezpečný, o čemž jsem se přesvědčil v dodatečné analýze po ukončení duelu. Jistě, chytráci mající za zády spuštěnou Rybku budou vykládat něco o korektnosti, ale hraje se za deskou, ne v tichu pracovny u počítače. Martinova partie, kterou mi sám aktér poslal ještě v neděli večer okomentovanou, rozhodně stojí za několik diagramů.

{showChessDiagram}rn1q1rk1/pb3pp1/3b1n1p/1B2N3/4p3/8/PPPP1PPP/RNBQK2R w - - -

-,normal,center,Partie Mašek - Kropik po 10. tahu černého{/showChessDiagram}

Je zajímavé, že ani Fritz nedává bílému nějaké jednoznačné plus, iniciativa černého je dlouhodobá. Martin mi k partii připojil komentář tohoto divokého zahájení (Philidor se 3. Sc4 a 4.Jg5) od mezinárodního mistra Christiana Seela, který počínání černého hodnotí jako riskantní, protože prý souhra černých figur sotva vyváží dva pěšce. Podívejme se tedy dál.

{showChessDiagram}3rr1k1/p4pp1/2bq1n1p/8/4p3/2N5/PPPP1PPP/R1BQ1RK1 w - - -

-,normal,center,Duel Mašek - Kropik po 15. tahu černého{/showChessDiagram}

Napsal uživatel Leszek Cieślak

Pondělí, 21 Březen 2011 12:45 - Aktualizováno Úterý, 22 Březen 2011 10:14

Zde by se musel bílý vydat jedinou cestou k udržení výhody, která vedla přes aktivizaci věže: 16. Ve1 Ve5 17. Ve3. Najít tento nesamozřejmý manévr není tak snadné a Jan Mašek si vybral jinou možnost - "vyrovnal" hry tahem 16. d4?! Posléze se však zmýlil i Martin, oba hráči se již potýkali s nedostatkem času, ovšem rozhodující chybu nakonec spáchal bílý, který se v pozici na diagramu níže rozhodl pro 24. Je4?

{showChessDiagram}6k1/pq1b1pp1/5n1p/7r/7r/P1N2PQP/1PP3P1/R1BR2K1 w - - -
-,normal,center,Partie Mašek - Kropik po 23. tahu černého{/showChessDiagram}

Následovalo 24. - Jxe4 25. fxe4 a bělopolný střelec černého rozbil kryt bílého monarchy: 25. - Sxh3 26. Vd8+ Kh7 27. Dd3 Sxg2 28. Kxg2 Vh2+ 29. Kf1 Vh1+ 30. Kg2 V5h2+. Vyhnání z ráje černými věžemi si zaslouží diagram.

{showChessDiagram}3R4/pq3ppk/7p/8/4P3/P2Q4/1PP3Kr/R1B4r w - - - -,normal,center,Partie
Mašek - Kropik po 30. tahu černého{/showChessDiagram}

Pak přišlo odebrání bílé dámy a konec. Všimněme si bílé věže a černopolného střelce bílého, jež se do hry vůbec nezapojili.

Probíhaly tedy už jen tři duely: Paulík Václav – Huňáček Jaroslav, Pártl Ondřej – Milostný Miloš a Stanislav Mezlík – Ondřej Beránek. Problémy měl jen Miloš Milostný, zbytek byl vyhraný. Proto jsme mohli v klidu odejít do přilehlé restaurace (spíš bufetu) a svlažit vyprahlá hrdla. Většinou pivem, já bohužel jen odporně sladkou točenou kofolou a presem. Velebena budiž Rakousko, kde, jak mi sdělil Martin Kropik, je při řízení vozidla povolen limit 0,5 promile alkoholu v krvi :-).

Napsal uživatel Leszek Cieślak

Pondělí, 21 Březen 2011 12:45 - Aktualizováno Úterý, 22 Březen 2011 10:14

Mezitím se mi dovolal Josef Sedlák a sdělil, že je bohužel nemocný, zchvátila jej silná viróza, proto prý s námi nemohl jet a v hlubokém spánku neslyšel ani ranní zvonění. Ujistil jsem jej, že je vše na dobré cestě a v podobném duchu informoval i předsedu klubu Mirka Michálka. Po našem návratu do hrací místnosti se už vše chýlilo ke zdárnému konci.

Pěkně přehrál na šesté šachovnici Standa Mezlík Ondřeje Beránka, jemuž se královská indická příliš nevyvedla. Bílý měl od počátku převahu, kterou nakonec v podobě volného pěšce realizoval v dámské koncovce.

Předsedu Krajského šachového svazu Vysočina Václava Paulíka hezky vytrestal na sedmé desce ve francouzské obraně Jarda Huňáček, který hned v zahájení získal pěšce, aby jej pak bezchybně realizoval v koncovce jezdcem proti soupeřovu střelci. A když i výrazně horší pozici nakonec zachránil Miloš Milostný, zrodil se přece jen nečekaně jasný výsledek 2,5 : 5,5 ve prospěch hostů. Škoda, že jsem v krajském přeboru poprvé prohrál, a nepřispěl tak k výraznějšímu rozdílu v počtu bodů.

Cestu zpět jsme absolvovali bez výraznějších problémů. V sestavě Leszek Cieślak, Jenda Tesař, Jarda Huňáček a Martin Kropik jsme ještě chvíli poseděli v baru hotelu Atom. Martin si opět odmítl nechat proplatit cestu z Rakouska s vysvětlením, že hraje šachy rád a je pro ně ochoten něco obětovat. V tomto smyslu by mohl být leckomu vzorem.

Závěrem je třeba zdůraznit, že do úspěšného zakončení sezóny chybí jeden zápas, byť s papírově slabším Humpolcem. Vypadá to ale, že jsme našemu „Běčku“ vytrhli trn z paty. Jeho kapitán by se nám mohl revanšovat na příští mokré přípravě:-).